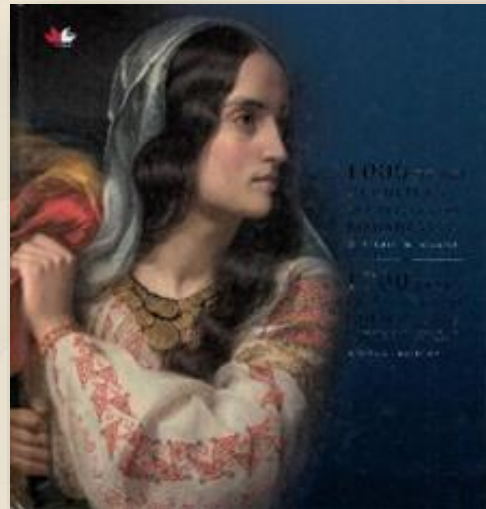

UNIVERSITATEA DE STAT „ALECU RUSSO” DIN BĂLȚI
BIBLIOTECA ȘTIINȚIFICĂ

CENTRUL DE INFORMARE AL ROMÂNIEI

CENTRUL DE INFORMARE AL ROMÂNIEI - TEZAU DE SPIRITUALITATE ȘI CULTURĂ ROMÂNEASCĂ

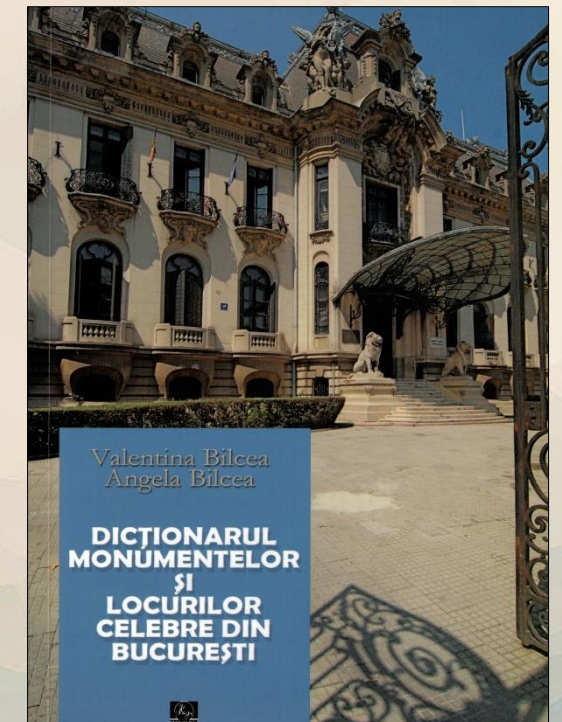
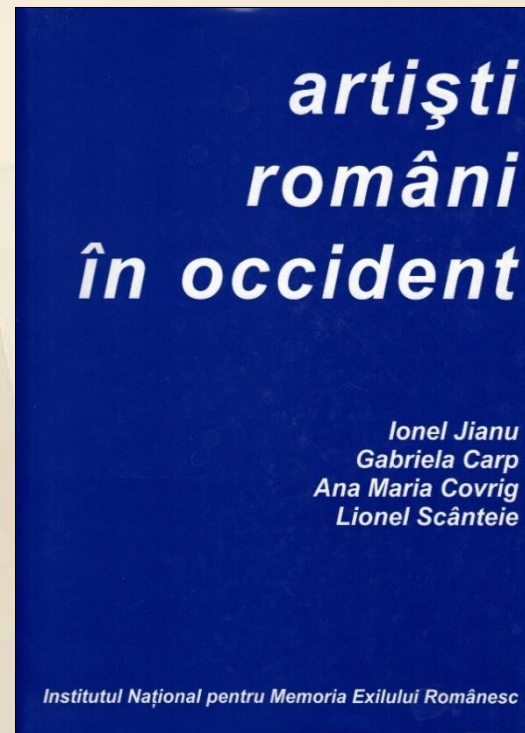
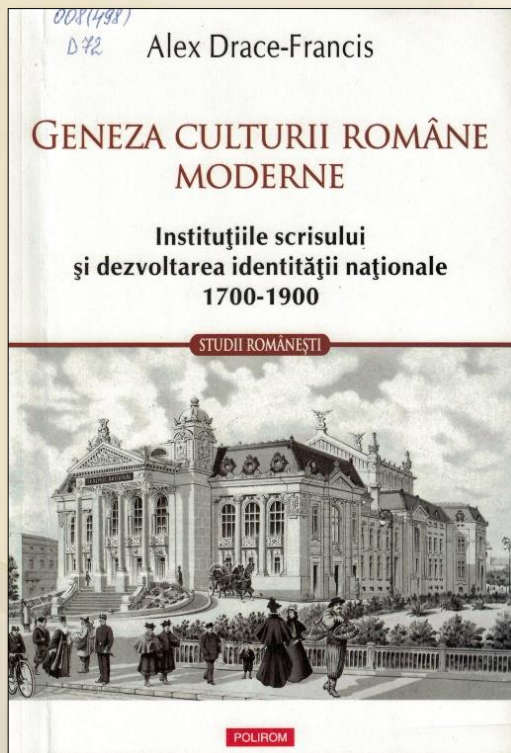
15 ianuarie
Ziua Culturii Naționale în România

„Ziua 15 ianuarie are o semnificație simbolică pentru poporul nostru, pentru că e asociată cu nașterea lui Mihai Eminescu. În Europa, în fiecare țară este o zi a culturii, care e legată de numele unor personalități marcante. Vorbim limba lui Eminescu și ne asociem aceleși valori spirituale și culturale”.

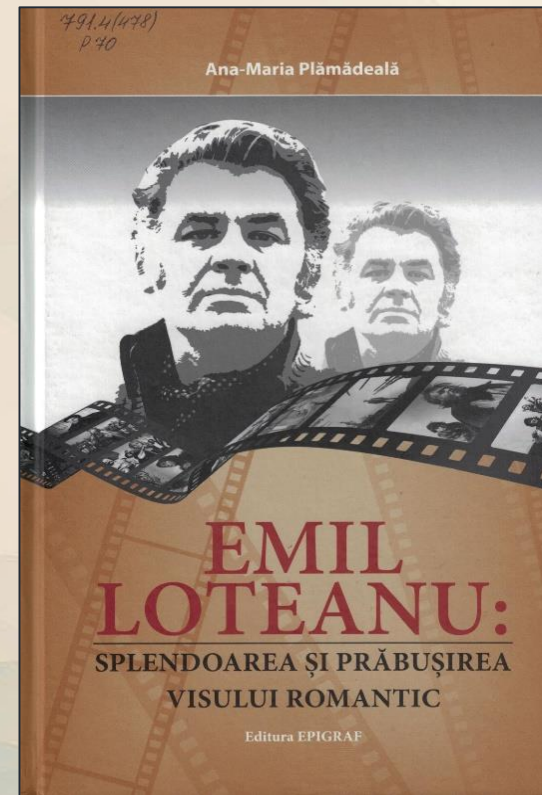
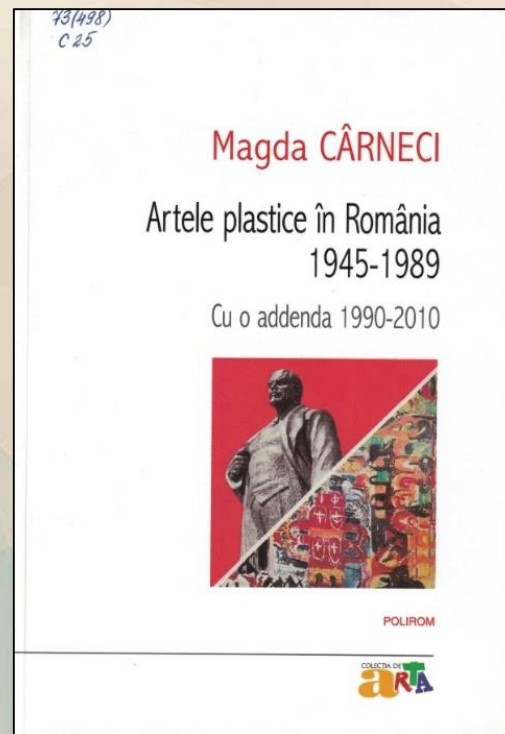
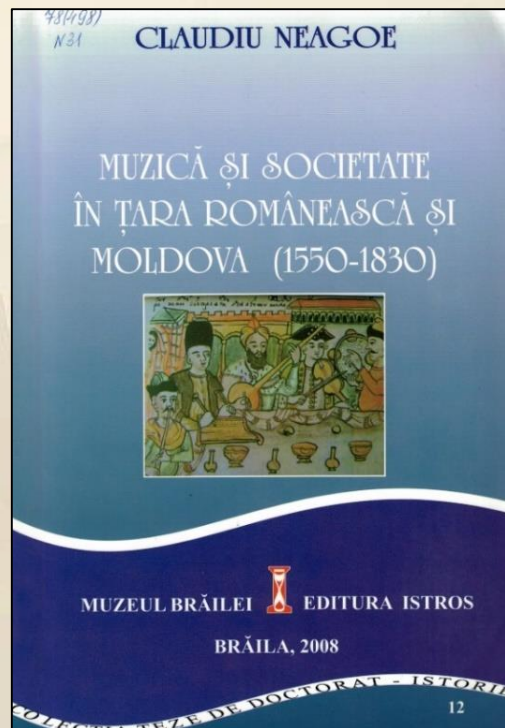
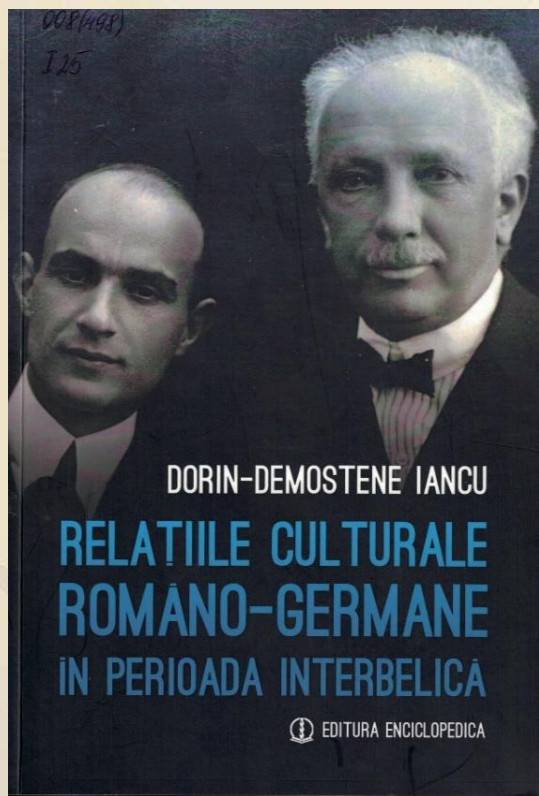
În expunerea de motive a inițiatorilor se arată: „Ziua Culturii Naționale va fi, în viziunea noastră, o zi în care nu numai celebrăm un mare creator, dar și o zi de reflecție asupra culturii române, în genere, și a proiectelor culturale de interes național”.

<https://www.agerpres.ro/documentare/2020/01/15/ziua-culturii-nationale--431754>

Cultura României cuprinde ansamblul de valori materiale și spirituale produse pe teritoriul României. România are o cultură unică, care este produsul geografiei și evoluției sale istorice. Este fundamental definită ca fiind un punct de întâlnire a trei regiuni: Europa Centrală, Europa de Est și Europa de Sud-Est, dar nu poate fi cu adevărat inclusă în nici una dintre ele. Identitatea românească s-a format pe un substrat din amestecul elementelor dacice și romane, cu multe alte influențe.

Cultura modernă română a apărut și s-a dezvoltat în ultimii aproximativ 250 ani sub o puternică influență din partea culturilor din vestul Europei, în special, cultura franceză și germană. În plus, sub influența tradiției bizantine și slavone, românii sunt, de asemenea, singurul popor creștin ortodox dintre popoarele latine.

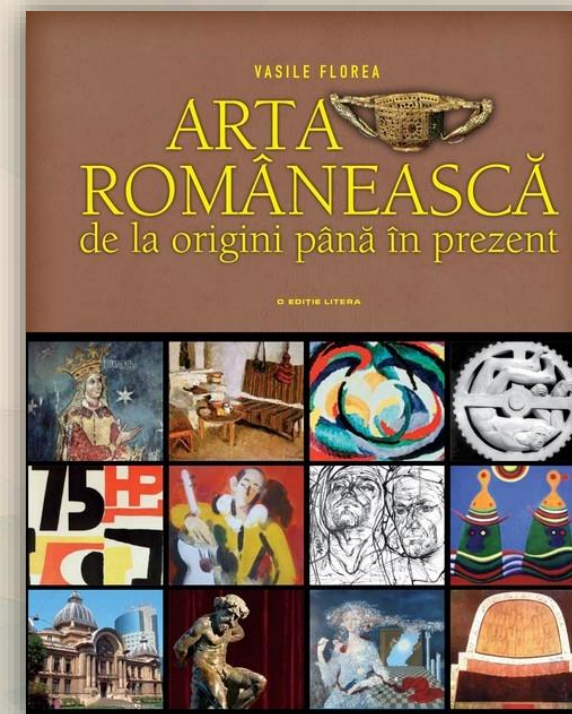
Toate popoarele sunt preocupate de identitatea lor, identitatea este felul de a fi și de a te simți împreună pe temeiul câtorva caracteristici: limbă, origine, cultură, religie, teritoriu, obiceiuri.

1000 de ani de cultură și civilizație românească. O istorie în imagini este un album care se adresează celor îndrăgostiți de istorie, dar și celor care, atrași de frumusețea imaginilor, vor începe poate, din clipa când vor deschide această carte, să fie interesați de trecutul nostru. Această carte a apărut cu prilejul Centenarului Marii Uniri. Ea prezintă în imagini, în mare parte inedite, istoria poporului nostru și a spațiului locuit de acesta în cel de al doilea mileniu al erei noastre.

Lucrarea *Arta românească de la origini până în prezent*, (ediția a III-a apărută de sub tipar în anul 2017 la editura Litera, București cu prilejul Centenarului Marii Uniri) semnată de Vasile Florea, specialist în istoria artei, reprezintă o sinteză a fenomenului complex al artei de pe teritoriul României începând din preistorie până în zilele noastre.

Lucrarea este bogat ilustrată, încercând să dea o imagine de ansamblu cât mai sugestivă și cât mai cuprinzătoare a fenomenului abordat. Pentru o sistematizare a informației, materia volumului este împărțită pe capitole și subcapitole care corespund unor epoci, secole, arte și tehnici artistice.

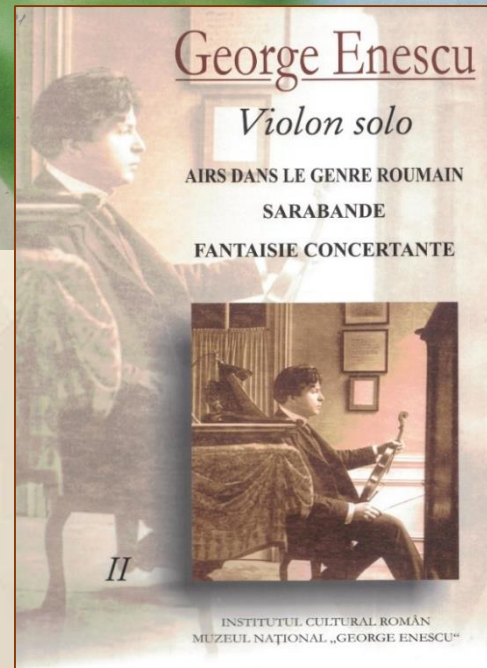

GEORGE ENESCU

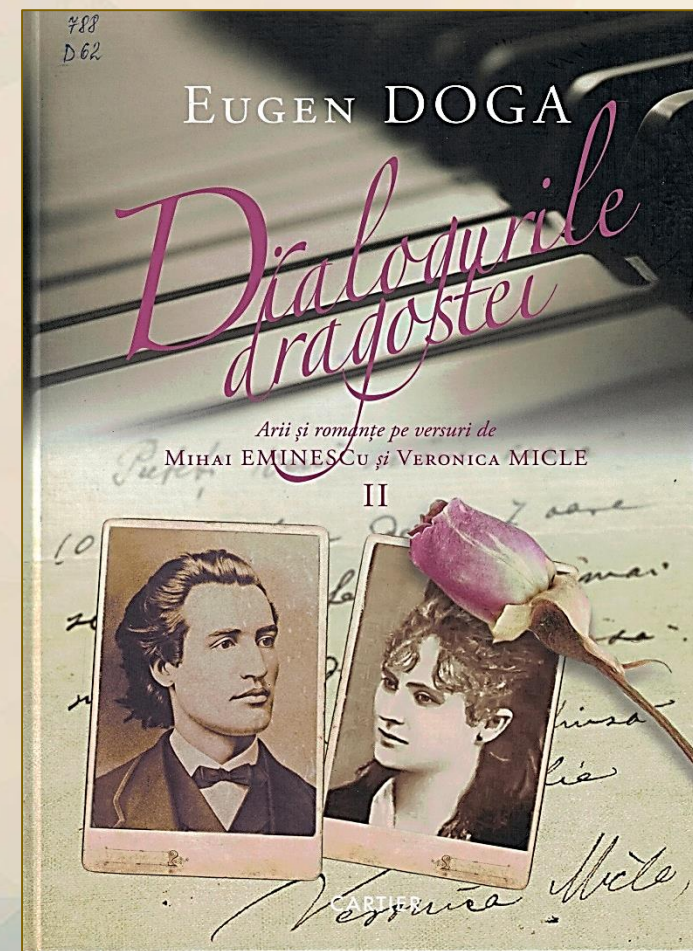
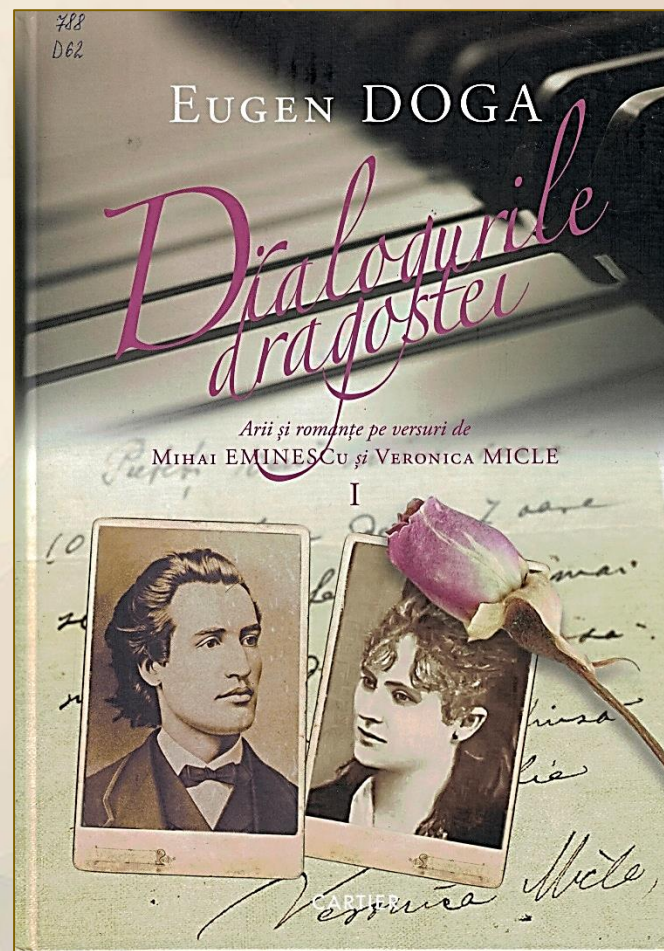
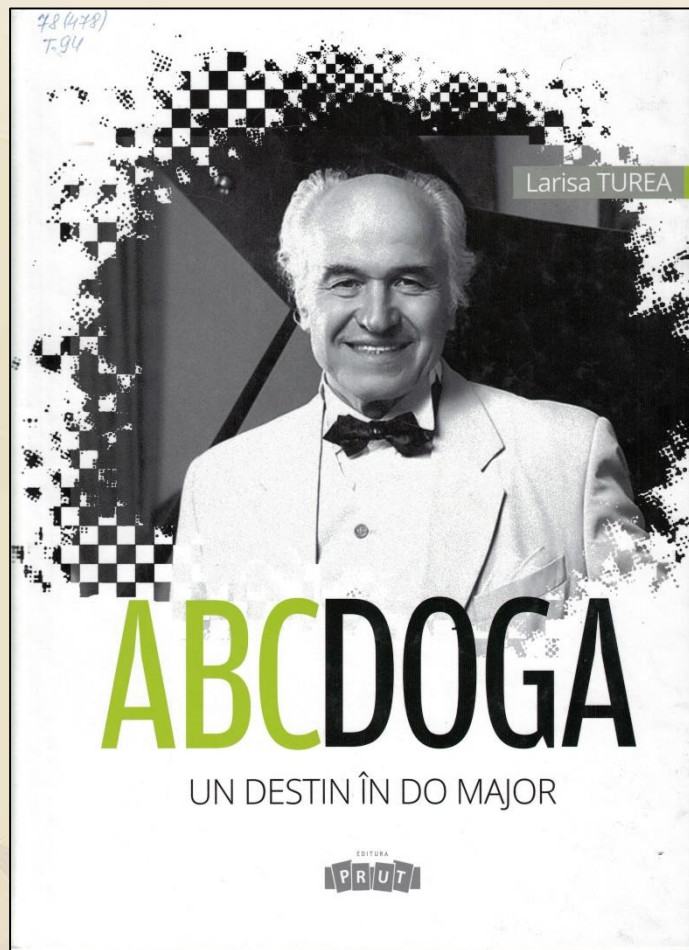
Dixtuor pentru suflători în Re major, op 14
Intermezzo pentru instrumente de coarde op. 12

*„Pentru moment, tot ce mi-a rămas ca
forță și energie, le consacru pentru
creațiunile mele muzicale cu care am
înțeles să slujesc neamul nostru
românesc.”*

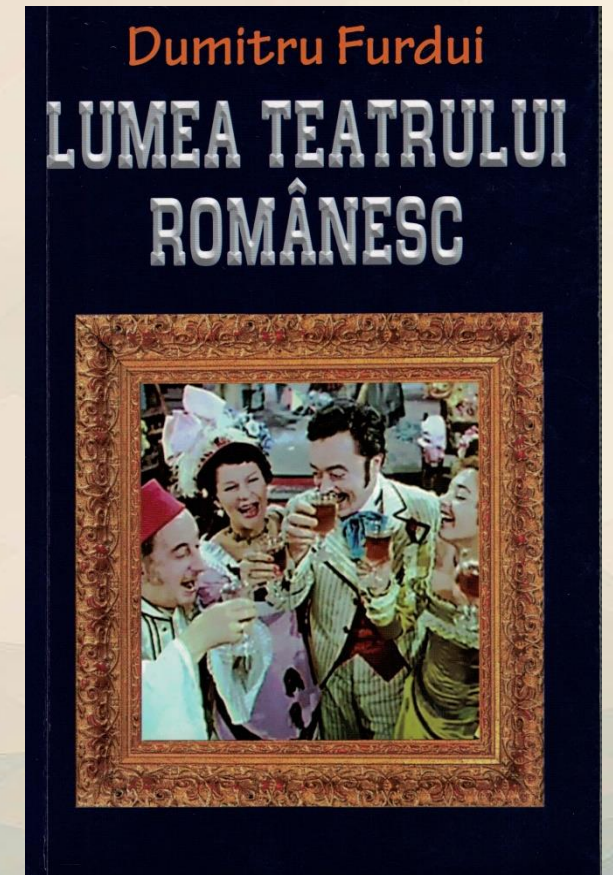
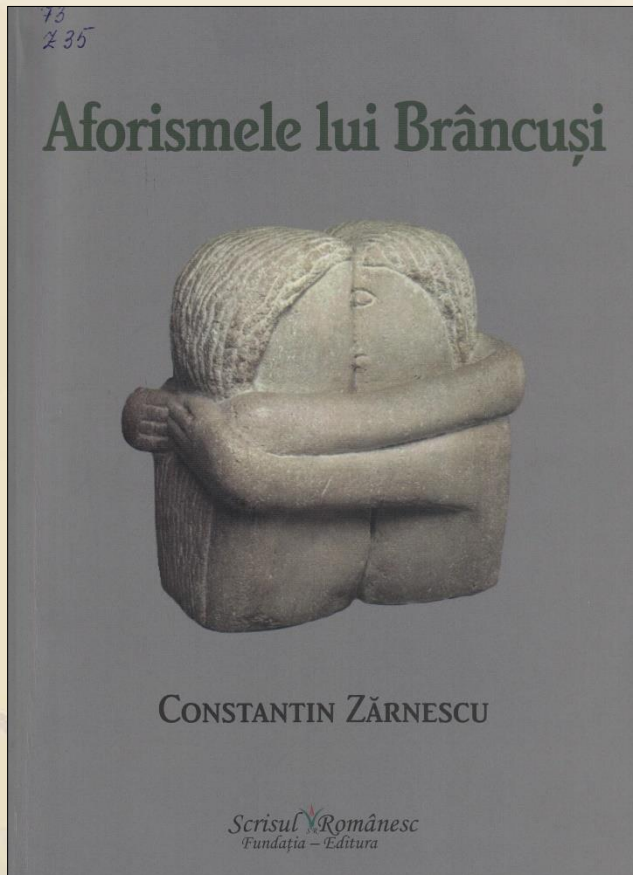
George Enescu

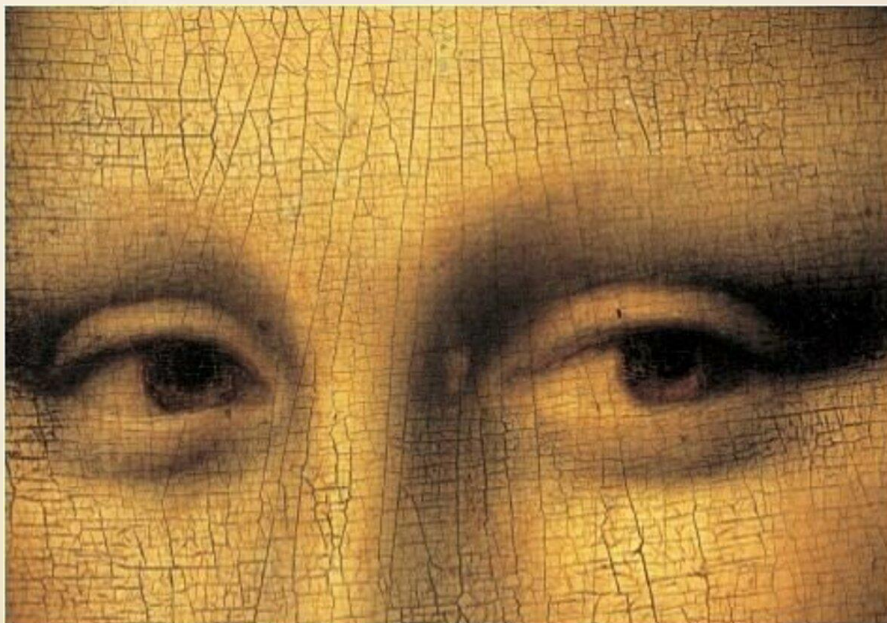

Marele compozitor român, Eugen Doga, recunoscut la nivel internațional, alături de George Enescu, ca unul dintre numele mari ale muzicii clasice, este îndrăgostit de-o viață de creațiile lui Mihai Eminescu și ale Veronicăi Micle.

Prima jumătate a secolului XX este considerată ca fiind epoca de aur a culturii române, aceasta atingând nivelul maxim de afirmare internațională. Cel mai de seamă artist plastic, și care a ocupat un loc deosebit în istoria artei mondiale, a fost sculptorul Constantin Brâncuși (1876-1957).

CAPODOPERE ALE ARTEI

DIN ANTICHITATE PÂNĂ ÎN PREZENT

Lucia Gasparini • Serena Marabelli

MUZĂ ADORMITĂ

CONSTANTIN BRÂNCUȘI, 1910, CENTRE POMPIDOU, PARIS

Ajuns din România la Paris în 1904, Constantin Brâncuși și-a convertit interesul inițial pentru Rodin într-o pasiune pentru sculptura cicladică și pentru arta africană. Îl fascinau în aceste expresii artistice îndepărtate în spațiu și în timp stilizarea formelor, volumul neted, esențial și concis, abstracțiunea antinaturalistă. Brâncuși credea cu putere că formele esențiale și abstracte ar putea reprezenta o cale spre adevăr. Voia să reprezinte în oricare dintre operele lui descoperirea esenței unui subiect mai curând decât să îi redea formele exterioare prin amănunte și detalii realiste.

În *Muză adormită* artistul ajunge să împace forma clasică a idealului de frumusețe feminină în dimensiunea sa de puritate, netezime și armonie cu formele esențiale și simplificate ale artei cicladice.

Un portret oval inițial din marmură al baronesei Renée Frachon a fost realizat de Brâncuși la Paris în 1907, iar din marmura originală artistul a redat în 1910 cinci versiuni în bronz. Acest subiect devine o temă foarte sugestivă pentru sculptorul care, de multă vreme, încerca să realizeze o operă în care să redea pe deplin spiritul de abandon și de perfecțiune formală a unui chip adormit.

În somn, ființa umană devine un spectacol de contemplat, obiect delicat și tăcut interiorizat. Soluția formei ovoidale a capului lăsat pe o parte în poziție orizontală crea o nouă imagine simbolică a somnului, transformat în obiect de contemplație cu bogate trimiteri simbolice. Imaginea capului lipsit de trup duce evident la ideea de ou, simbol dincolo de care se ascunde o reflexie cosmogonică.

Brâncuși nu a urmărit criteriile naturaliste în sculptarea elementelor chipului; trăsăturile, acut și subtil trasate, se reliefează dincolo de suprafața lucioasă a bronzului: liniile precise ale nasului și ale sprâncenelor încadrează ochii abia schițați.

În final, el a vrut să acopere părul sugerat pe vârful capului cu o patină neagră experimentând astfel efectul de contrast între suprafețe opace și lucioase. (LG)

Costumul tradițional în România - o lucrare de sinteză

privind portul popular pe teritoriul României. Analiza atentă a costumelor populare, pe detalii - țesătură, croi, motive, cromatică, motive ornamentale - poate aduce noi argumente pentru a evidenția procesul continuu de interferență culturală care a avut loc în timp, cât și pentru înțelegerea trecutului și prezentului tradițiilor din țara noastră.

COSTUMUL TRADIȚIONAL

THE TRADITIONAL COSTUME ÎN ROMÂNIA

RESURSE ELECTRONICE

- Colecția Bibliotecii Științifice USARB - <http://primo.libuniv.md/>
- <https://bucatidincarti.wordpress.com/eminescu-dragostea-de-neam-si-tara/>
- [https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Opera Mihai Eminescu](https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Opera_Mihai_Eminescu)

Realizat:

Lilia ABABII,

coordonator Centrul de Informare al României, bibliotecar BȘ USARB

Coordonator:

Valentina TOPALO,

bibliotecar principal, Serviciu Comunicarea Colecțiilor. Programe Infodocumentare. Marketing

Redactor:

Lina MIHALUȚA,

Director adjunct BȘ USARB